

HER KÜÇÜK BÜYÜĞE GİDEN BİR YOLDUR

□□□□□□ □□□□□□ □□□□ □□□

Değerli Müslümanlar ! bu gün sizlerle paylaşmayı düşündüğüm ders konusu, özlü bir kural olan ; **Her küçük, bir büyüğün alt basamağıdır,** kuralının insanlar üzerinde müsbet veya menfi anlamda tesiri üzerinde olacaktır.

Mevzuya başlamadan önce Rabbimden niyazım ; konuyu güzel izah edebilmem için bana yardım, sizlere de güzel bir anlayış ihsan eylesin.

Değerli Müslümanlar ! inananların dini yaşantıları konusunda kendisine dikkat etmeleri gereken hassas noktalardan birisi de ; itaatta olsun isyan da olsun hiçbir meseleye

küçüktür nazariyesiyle

bakmamalarıdır.

Çünkü her küçük denilen şey, şüphesiz kendisinden sonraki bir büyüğün alt basamağıdır. Diğer bir ifadeyle ; Küçüktür denilen her hayır, kendisinden sonraki bir büyük hayrın alt yapısı olduğu gibi, küçüktür denilen her şer de, yine kendisinden sonraki bir büyük şerr'in alt yapısıdır.

Dolayısıyla şuurlu ve basiretli bir Müslüman bu konuda uyanık davranmalı ve dini ile alakalı gerek itaate dayalı konularda olsun ve gerekse isyana dayalı konularda olsun hiçbir zaman ;

“ nasıl olsa bu küçük bir itaattir, bundan ne çıkar ki veya nasıl olsa bu küçük bir isyandır bundan ne olur ki “

diyerek bu ciddi olayı sakın hafife almasın.

Unutmayalım ki hafife alınan bütün büyük olayların başlangıcı, küçük görülen şeylerden dolaydır... Veya hafife alınan şeylerdendir. Ama yine iyi biline ki **“ Ateşin büyüğü de küçük**

kıvılcımdandır “ .

Değerli Müslümanlar ! maalesef bu gün Müslümanların kısmı azamının başları bu yüzden dolayı büyük beladadır. Başlangıçta hafife alınan, basit sayılan şeyler bu gün karşılıklarına dağ gibi dikilmiş vaziyettedir.

Gerçekten de araştırın ve soruşturun, göreceksinizdir ki ; gerek şirk ve küfürde vuku bulanlar ve gerekse bir çok çirkin isyanlar içerisinde yüzenler, bu hale küçükten başlayarak gelmişlerdir. Diğer bir ifadeyle ; basite aldıkları şeyler yüzünden bu haldedirler.

Yani başlangıçta küçüktür diye önemsenmemiş, üzerinde ısrarla durulmuş, tevbe ederek o işten avdet edilmemiş her küçük, bu gün karşılıklarında büyük bir problem olarak arzı endam etmektedir.

Bu, olayın olumsuz yönü. Bir de bunun tam tersi olan gerek iman da, gerek takva da ve gerekse hayırda büyük başarı elde edenler de aynı şekilde küçükten büyüğe doğru ilerlemişlerdir.

Bu kimseler de itaat konusunda hiçbir meseleye küçüktür nazariyesiyle bakmamışlar, bundan ne olur ki dememişler, ona önem vermiş ve onu yerine getirmişlerdir. Allah'ı Azze ve Celle de kerim kitabında buyurduğu gibi :

□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□

“ Bizim yolumuzda cehdedenleri, biz yollarımıza iletiriz “

Ankebut : 69

zikri gereyi, yollarını onlara açmış ve onlar da bu yolda küçükten büyüğe doğru yürümüşlerdir.

Değerli kardeşlerim ! Kur'ana ve Sünnete az da olsa vukufiyeti olanlar iyi bilirler ki bahsi edilen bu kuralın bir çok delilleri mevcuttur.

Ben bu delillere ve onların izahına geçmeden önce, özellikle - küçükte olsa - günahı hafife alma olayının ne derece çirkin bir şey olduğunu anlatan delilleri zikretmek istiyorum. Çünkü az önce de ifade edildiği gibi ; büyük felaketlerin başlangıcı, küçümsenen şeylerden dolayıdır.

Allah resulü s.a.v biricik hanımına nasihat ediyor ve diyor ki :

“ Ey Aişe ! Küçümsenen günahlardan sakın. Çünkü Allah katından onların peşinde olan – yani onları yazıp çizen – bir görevli vardır. “

Darimi : 6 / 2729 – İbni Mace : 10 / 4243 – Ahmed : 6 / 70 - 151

“ ... Ebu Cüreyc, Cabir bin Süleym r.a dan. “ Resulullah s.a.v buyurdular ki : **Sakın ma’ruf olan hiçbir şeyi küçük görme “**

Ebu Davud : 4 / 4084

“ ... Resulullah s.a.v buyurdular ki : **Küçük günahlardan sakının, muhakkak ki küçük günahların durumu bir vadinin tabanına inmiş bir topluluğa benzer. Bu topluluktan birisi bir odun, diğer birisi bir odun getirir. Bu, ekmeklerini pişirecek kadar odun taşımaya devam ederler. Muhakkakki küçük günahların sahibi eğer tutulursa helak olur. “**

Ahmed : 5 / 331 - 22302

“ ... Resulullah s.a.v buyurdular ki : **Sizden her biriniz en küçük günahı sebebiyle dahi cezalandırılacağından korksun. “**

Camiu's Sağir : 3 / 3296

“ ... İbni Abbas r.a'dan. O şöyle der : **Günahta ısrar varken, küçük diye bir şey kalmaz..... “**

Fethu'l Bari : 12 / 183 – Taberi tefsir : 1 / 41

“ ... Abdullah İbni Mes'ud r.a'dan. O şöyle der : **Mü'min kişi günahlarını – hayalinde**

büyütüp – şöyle görür. Güya kendisi bir dağın eteğinde oturuyor ve o dağın üzerine yıkılmasından korkuyor. Facir kişi de günahlarını burnunun ucuna konan bir sinek gibi – küçük – görür. “

Buhari : 13 / 6246.s

HER GÜNAH KALPTE BİR LEKE OLUŞTURUR

Değerli Müslümanlar ! Unutmayalım ki işlenen her günah insan kalbinde bir leke oluşturduğu gibi, kendisinden sonraki daha büyük bir günaha da davetiye çıkarır ve zemin hazırlar.

Allah resulü s.a.v bir hadisi şeriflerinde şöyle buyurur :

“ Mü'min günah işlediği zaman kalbinde siyah bir leke oluşur. Sonra o kişi tevbe edip – nefsinin o günahından – çekip çıkarır ve Allah'tan mağfiret dilerse kalbi o lekeden cilalanıp temizlenir. Eğer bu mü'min günahı fazlalaştırır – veya onda ısrar ederse – kalbindeki o leke büyümeye başlar. İşte Allah'u Azze ce Celle'nin Kitabında ;

□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□ □□□□□□

“ Hayır ! onların kazandıkları günahlar, kalplerini paslandırıp karartmıştır. “□□ “ Mutaffifin : 14 “

bahsettiği – kir, pas – işte budur. “

İbni Mace : 10 / 4244 – Tirmizi : 5 / 3552

□□□□ Hadisi şerifte de anlatıldığı gibi, inanan bir kimsenin işlediği her günah kalbinde bir leke oluşmasına sebep olacaktır. Eğer bu günahından pişman olup, tevbe eder ve ondan geri adım atarsa ne ala, değilse bu leke, diğer daha koyu ve çirkin lekelerin oluşmasına ve kalbin tamamen kararmasına kadar vesile olacaktır.

Bu aynen tedavisine önem verilmeyen küçük hastalıklar gibidir. Eğer bu küçük hastalığın tedavisi için çaba sarfedilmez, şifası için araştırma soruşturma yapılmaz ise bu küçük hastalık, kendisinden daha büyük hastalıklara yol açacaktır. Hatta ve hatta bu hastalık, ölüme yol açacak derecede çok ciddi bir hastalık haline bile gelebilir.

İşte bundan dolayıdır ki basiretli ve şuurlu her Müslüman, meseleyi bu yönlü değerlendirerek, her küçükün bir büyüğe giden yol olduğunu düşünüp, günahlardan kaçınmaya çalışması gerekir.

Hatta bu meseleye basiretli bir bahçıvan gözüyle bakarak şöyle düşünmesi gerekir ; atılan bir tohum – ki bu ister faydalı bir ağacın tohumu olsun, ister se zararlı bir ağacın tohumu olsun – ona önem verip besledikçe o önce bir çekirdek, daha sonra bir filiz, sonra küçük bir fidan ve daha sonra da kocaman gövdesiyle toprağı sarıp sarmalayan – ki çekip çıkarmaya bile kalkışsanız çıkaramayacağınız – kocaman bir ağaç haline gelecektir.

Yani, ya binlerce meyvesiyle neşvü nema bulan ve insanlara faydalı olan kocaman bir ağaç olacak, ya da yine binlerce meyvesiyle insanlara zararı olan kocaman bir zakkum ağacı olacaktır.

□□ **Değerli kardeşlerim** konuyla ilgili kendisinden ibret alacağımız delillerin başında Rabbimizin kerim kitabında zikrettiği şu kıssa gelir :

“ Musa'dan sonra İsrailoğullarının önde gelenlerini görmedin mi ? Hani, peygamberlerinden birine : " Bize bir melik gönder de Allah yolunda savaşalım " demişlerdi, O dedi ki : " Ya üzerinize savaş yazıldığı halde savaşmayacak olursanız ? ne olacak . " Dediler ki : " Bize ne oluyor ki Allah yolunda savaşmayalım ? Ki biz yurdumuzdan çıkarıldık ve çocuklarımızdan (uzaklaştırıldık.) " . Nihayet onlara savaşı yazıldığı zaman, az bir kısmı hariç hepsi yüz çevirdiler.....”

246

“ Peygamberleri onlara dedi ki : " Allah size Talut'u (melik olarak) gönderdi. " Onlar dediler ki : " Biz hükümdarlığa, ona göre daha çok hak sahibiyken ve ona bir mal ve servet bolluğu da verilmemişken, nasıl bizi (yönetmek üzere) hükümdarlık onun olabilir ki ? " .

Peygamberleri onlara tekrar dedi ki : " Doğrusu Allah size onu seçti ve onun bilgi ve bedenî gücünü de arttırdı. Allah, kime dilerse mülkünü verir ; Allah rahmeti ve gücü geniş olandır ve bilendir."

247

“ Talut, ordusuyla birlikte cihad için yola çıkınca onlara dedi ki : " Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim bundan içerse, artık o benden değildir ve kim de ondan içmezse – veya bir avuç olmak kaydıyla sadece ağzını ıslatmak için içerse - bendendir. Küçük bir kısmı hariç (hepsi o sudan) içtiler. Talut ve kendisiyle beraber iman edenler ırmağı karşıya geçince o - sudan içenler - dediler ki : " Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı koyacak gücümüz yoktur " . - sudan içmeyipte -

Allah'a kavuşacaklarına iman edenler de dediler ki : " Nice küçük topluluklar var ki, kendilerinden daha büyük

topluluklara Allah'ın izniyle galib gelmişlerdir ; Allah sabredenlerle beraberdir."

249

“ Ve o sebat edenler, Calut ve ordusuyla karşı karşıya geldiklerinde dediler ki : " Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır, ayaklarımızı sabit kıl onları kaydırma ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et."

250

“ Böylece onları, Allah'ın izniyle yenilgiye uğrattılar..... “ 251

Bakara : 246 – 247 – 249 – 250 - 251

Değerli kardeşlerim ! eğer bu kıssaya dikkat etdiyseniz, burada her küçüğün büyüğe doğru yol aldığını – diğer bir ifadeyle – Her küçüğün, kendisinden sonraki bir büyüğün alt basamağı olduğunu açıkca göreceksinizdir.

Bu kıssada küçük bir itaat, kendisinden sonraki büyük bir itaate zemin hazırladığı gibi, Aynen de küçük bir isyanın, kendisinden sonraki büyük bir isyana zemin hazırladığı görülmektedir.

Düşünün şimdi ; cihad gibi azim bir ibadet için yola çıkanlar, yolda bir imtihanla karşı karşıya kalıyorlar. İmtihan ise - Ayetlerde belirtildiği üzere – ırmaktan su içip içmeme meselesi. Yani imtihan vesilesi küçük. İnsanlar o ırmaktan kana kana su içseler ne olur ki ? ... Ne Allah'ın ırmağı kurur ve ne de O'nun mülkünden bir şey eksilir. Ama bu bir imtihan, neticeye bakın şimdi.

ırmaktan kana kana su içenler ne dediler bakın ; dediler ki : **" Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı koyacak gücümüz yoktur "**

İşte bu imtihanda Allah'ın emrine karşı gelip o sudan kana kana içenler, kalplerinde korku oluşmasına vesile oldular ve neticede önce dilleriyle isyan vari sözler sarfettiler daha sonra da cihad gibi azim bir ibadetten geri kaldılar. Yani işlenen küçük bir şer, onları daha büyük bir şerle karşı karşıya getirdi.

İtaat edenler hususunda da kural aynı. onlar ise bu imtihanda Allah'ın emrine itaat edip o sudan içmediler ve kalplerinde azim bir ibadeti yerine getirme cesareti oluştu. Ve neticede önce dilleriyle hayırlı sözler sarfettiler – yani dua ettiler, Allah'tan yardım istediler - daha sonra da cihad gibi azim bir ibadeti yerine getirdiler. Ve en güzeli de ; Allah'ın yardımına mazhar oldular ve azınlık olmalarına rağmen zafer elde ettiler. İşte bu olayda da görüldüğü gibi, işlenen küçük bir hayır,

onları daha büyük bir hayra ulaştırdı.

Bu husustaki delillerden bir tanesi de, Allah'ü Azze ve Celle'nin kerim kitabında haber verdiği İsrail oğullarından küfredenle alakalı şu haberdir :

□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□ □□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□
□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□ □□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□ □□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□

“ İsrailoğullarından inkâr edenlere, Davud ve Meryem oğlu İsa diliyle lanet edilmiştir. Bunun sebebi ise, isyan etmeleri ve haddi aşmaları nedeniyledir. “

“ Onlar yapmakta oldukları münker işlerden birbirlerini sakın-dırmıyorlardı. Yapmakta oldukları şey ne kötü idi. “

Maide : 78 – 79

□□□ İbni Kesir r.h bu Ayetlerin tefsiri ile alakalı bir kaç rivayetin özeti olarak şunu anlatmaktadır :

“ İsrail oğulları isyan etmeye başlayınca, bilenler bu isyan edenleri yaptıklarından dolayı nehyeder ve onlara nasihat ederlerdi. Onlar ise bu nasihatları duymalarına rağmen yaptıkları o çirkin işlerden vazgeçmezlerdi. Derken, anlatanlar da artık tebliği bırakıp onlarla yan yana gelmeye, oturp kalkmaya, sohbetler yapmaya ve beraberce yiyip içmeye başladılar. Ve neticede Allah’u Teala bu insanların kalplerini birbirine karıştırarak sonunda onları lanetledi. “

İbni kesir : 5.c. 2429 – 2430.s

Şimdi bu Ayete ve onunla ilgili rivayetlere de dikkat ederseniz eğer, aynı kuralın cereyan ettiğini göreceksinizdir. Yani **her küçüğün, bir büyüğün alt basamağı** olduğunu burada da göreceksinizdir.

Burada anlatıldığına göre İsrail oğulları küfürde birden vuku bulmadılar. Bu insanlar işin başında ufak tefek isyanlarla ahdi bozdular. Yani, bazı konularda itaatten yüz çevirdiler. İkinci merhale olarak, nasihat dinlemelerine rağmen yaptıkları kötü işlerden vazgeçmeyip onlarda ısrar ettiler. Üçüncü merhale, artık birbirlerine nasihat etmeyi bırakıp beraberce oturup kalkmaya, yiyip içmeye ve gülüp oynamaya başladılar. Derken Allah’u Azze ve Celle’de bunların kalplerini birbirlerine karıştırdı ve neticede onları lanetledi ve kafirlerden oldular.

Allah'u Azze ve Celle bütün Müslümanları bu gibi çirkin akibetten uzak eylesin.

☐☐☐ **Değerli kardeşlerim !** bu konudan haberi olmayanların veya bu konuyu hafife alanların ibret alacakları bir olay da Asrı saadette yaşanan şu olaydır. Bu olayı da dikkatli bir şekilde dinlerseniz veya okursanız, burada da her küçüğün bir büyüğe doğru yol aldığını göreceksinizdir. Kıssa şu :

“ Bize el-Hakem İbnu'l-Mübârek haber verip dedi ki bize Amr b. Yahya haber verip dedi ki ; babamı, babasından şöyle rivayet ederken duydum : Babam dedi ki sabah namazından Önce Abdullah b. Mes'ûd'un kapısının önünde otururduk. Çıktığında, onunla beraber mescide giderdik. Neyse bir gün Ebû Musa el-Eş'arî yanımıza geldi ve ; " Ebû Abdurrahman (yani Abdullah b. Mesûd) şimdiye kadar yanınıza çıktı mı ? " dedi. " Hayır " dedik. O da bizimle beraber oturdu. Nihayet Abdullah ibn Mes'ud çıktı. Çıkınca hepimiz birden ayağa kalktık. Sonra Ebû Musa ona şöyle dedi :

" Ya Ebû Abdurrahman ! Biraz önce mescidde yadırgadığım bir durum gördüm. Ama yine de, Allah'a şükür, hayırdan başka bir şey görmüş değilim. Abdullah " Nedir o ? " diye sordu. O da ; " Yaşarsan birazdan göreceksin " dedi ve şöyle devam etti : " Mescidde halkalar halinde, oturmuş, namazı bekleyen bir topluluk gördüm.

Her halkada İdareci bir adam, halkadakilerin ellerinde de çakıl taşları var. İdareci onlara : **"ot; Yüz defa Allahu ekber deyin "** diyor, onlar da yüz defa **Allahu Ekber** diyorlar. Sonra, yüz defa **Lâ İlahe İllallah** , deyin diyor, onlar da yüz defa **Lâ ilahe İllallah** diyorlar. Yüz defa **Sübhanallah** deyin diyor, onlar da yüz defa **Sübhanallah** diyorlar."

Abdullah b. Mes'ûd ; " Peki sen onlara ne dedin ? " dedi. Ebu Musa el eşari : " Senin görüşünü bekleyerek - veya "senin emrini bekleyerek " - onlara bir şey söylemedim." dedi.

Abdullah b. Mes'ûd dedi ki ; **" sen onlara kötülüklerini sayıp hesab etmelerini emretseydin ve bununla iyiliklerinden de hiçbir şeyin zayi edilmeyeceğine dair onlara güvence verseydin ya ! "** dedi. Sonra Abdullah ibn Mes'ud yürüdü, biz de onunla beraber yürüdük Nihayet o, bu halkalardan birine geldi, başlarında durdu ve şöyle dedi : " Bu, yaptığınızı gördüğüm şey nedir ? "

Dediler ki ; " Ey Ebû Abdırrahman ! Bunlar çakıl taşları. Biz onlarla **Allah'u Ekber, Lâ ilahe İllallah** ve **Sübhanallah** sözlerini sayıyoruz."

Bunun üzerine Abdullah b. Mes'ûd dedi ki ; " Siz kötülüklerinizi sayıp hesap edin ! Ben, iyiliklerinizden hiç bir şeyin zayi edilmeyeceğine kefilim. Yazıklar olsun size ! Ey Ümmet-i Muhammed, ne çabuk helak oldunuz ! Hala Peygamberinizin çokca şu sahabeti içinizde bulunmakta. İşte onun elbiseleri, henüz eskimemiş ; kablaları dahi henüz kırılmamış vaziyette.

Nefsim elinde olan Allah'a yemin olsun ki, sizler kesinlikle ya Muhammed'in dininden daha doğru yolda olan bir din üzerindesiniz - ki bu imkânsızdır - Yahut da sizler yeni bir sapıklık kapısı açmaktasınız."

Onlar dediler ki ; " Vallahi, ey Ebû Abdurrahman, bizim kötü bir niyetimiz yoktur, biz başka bir şey değil, sadece ve sadece hayrı elde etmeyi istedik ".

Abdullah b. Mes'ûd onlara şöyle karşılık verdi ; " Hayrı elde etmek isteyen niceleri vardır ki onu elde edemeyeceklerdir. Resulullah salallahu aleyhi ve sellem bize haber vermişti ki ; Kur'an'ı okuyan bir topluluk gelecektir ki, onların bu okuyuşları sadece dilde kalacak, Kur'an, onların köprücük kemiklerinden ileriye geçmeyecektir. Vallahi, bilmiyorum, belki de onların çoğu sizdendir."

Sonra Abdullah b. Mes'ûd onlardan yüz çevirdi. Amr b. Yahya'nın dedesi Amr b. Selime, bundan sonra şöyle dedi : Bu halkalardaki insanların tamamını, en-Nehrevân olayında, haricîlerin yanında bize karşı vuruşurken gördük.

Darimi sünen : 1.c.210.n – Ebu Nuaym Hilye

İşte bu rivayette de aynen anlatılan gerçeklerden birisi de üzerinde durduğumuz ; **her küçüğün, bir büyüğün davetçisi** olduğu gerçeğidir.

İhdas edilen yanlış bir uygulama, insanı olduğu yerde bırakmaz. Küçük te olsa o yanlış, insanı alır taaa kendisinden daha büyük yanlışlara götürür. Aynen bu rivayette bahsi edilen o halkadaki kimseleri hariciliğe götürdüğü gibi.

Hatırlarsanız rivayetin sonunda ravi tarafından şöyle bir ifade zikredilmiştir ;

“ Amr b. Yahya'nın dedesi Amr b. Selime, bundan sonra şöyle dedi : Bu halkalardaki insanların tamamını, en-Nehrevân olayında, haricîlerin yanında bize karşı vuruşurken gördük..... “

□ □ □ Yani icadettikleri o sünnete uygun olmayan zikir halkası ve onda ısrarları, onları oldukları yerde bırakmadı ve kendilerini alıp taaa nerelere götürdü.

□ □ □ Öyleyse bu kuralı ve bu konudaki anlatılanları aklımızdan asla çıkarma-mamız gerekir. Çünkü bu kural aynen bizim içinde geçerlidir.

Basiretli bir Müslüman Allah'ın murakabesinde olduğunu asla unutmayan ve küçük olsun büyük olsun her itaate önem veren biri olmalıdır. Bununla beraber yine basiretli bir Müslüman, küçük te olsa Allah'a karşı işlenen günahlardan korkmalıdır. Çünkü baştan beri anlattığımız gibi ; **her küçük bir büyüğün alt yapısıdır.**

Ve yine unutmayalım ki, ufak tefek günahlara aldırmayan ve onları küçük görme hastalığına kapılan kimseler bu gaflet uykularından uyanmadıkları sürece, kalplerinde günah işleme cesareti oluşturacaklar ve bunun ardından da günahlara karşı alışkanlık ve onları hoş karşılama olayı gündeme gelecektir. Ve işin en çirkin neticesi de, artık bu tip günahkarlar kendilerini mazur görmeye başlayıp helak olacaklardır. Aynen zamanımızda olduğu gibi.

“ ... Ebu'l Bahteri r.a dan. Resulullah s.a.v şöyle buyurdular : **İnsanların günahı çoğalincaya veya günahları yüzünden kendi nefislerinden özrü giderir olmadıkça helak olmazlar.** “

Ebu Davud : 5.c.4347.n

□□ Bu ne demektir biliyor musunuz ? ... Bu ; insanlar o kadar günahlara alışkın olacak ve onlarla o kadar iç içe hayat sürecekler ki, artık kendilerinin mazur olduklarını dile getirecekler veya haklı olduklarına dair hiçbir söz söyleyemeyecekler, demektir.

“ ... Resulullah s.a.v şöyle buyurdular : **Kalplerden hiçbir kalp yoktur ki, ay'ın - önünü açıp aydınlatan veya karartıp kapatan - bulutu olduğu gibi onun da bulutu olmasın. Ay ışık verirken, önüne bulut geldiğinde nasıl kararır - gühanlar da kalbi öylece karartır - O bulut açıldığında da nasıl aydınlanırsa - kalbin günahlardan arındırılmasıyla da o kalp aydınlanıp parıldar.** “

Taberani : 5558

Bu hadisi şerifte de anlatıldığı gibi her günah rengine ve derecesine göre kalbi karartır. Bu

Hadis de aynen, anlatmaya çalıştığımız kuralın açık delillerinden birisidir. Çünkü her küçük günah kalbi karartmaz. Onda ısrar edilirse, o daha büyüğünü davet edecek, gelen kendisinden daha büyüğünü davet edecek derken kalp tamamen kararacaktır. Yani kalbin tamamen kararması olayı, küçükten büyüğe doğru gidilme neticesinde olacaktır.

Aynı hadisin içerisinde bizlere yönelik müjde de vardır. O da ; kul eğer günahlardan tevbe eder ve geri dönerse, kalbi cilalanıp tertemiz olur.

☐☐☐ **Değerli kardeşlerim !** aslında bu kuralın kendi hayatımızda - veya diğer bir ifadeyle kendi yaşantımızda - bile nasıl cereyan ettiğini görebiliriz.

İster gelmiş olduğunuz hayırlı bir noktada durun, isterseniz geldiğiniz şer noktasında durun ve geriye doğru bir bakın, inanın kendinizde göreceksinizdir ki o noktaya birden gelinmemiştir. O gelinen noktadan aşağıya doğru bir çok basamaklar vardır. Hayırda da şerde de.

Hatta ve hatta kendi etrafımızda buna şahit olduğumuz olaylar çoktur. Bir zamanlar ihlaslı ve samimi bir şekilde dinlerini yaşayanlar önce dersleri araladılar, sonra sakallarıyla oynamaya başladılar – yani kısalttılar – Sonra onları tamamen kestiler. Sigara içmeler başladı ve netice de – Allah korusun – Namaz niyaz terk edildi ve kendi ağızlarıyla kendileri için ; **kafir ve müşrük olduk** ifadeleri dahi söylenir oldu. Ve elbetteki bu çirkin noktaya birden gelinmedi. Bu iş yavaş yavaş oldu. Şairin şiirinde dediği gibi :

Bize bir nazar oldu ,

Cumamız Pazar oldu ,

Bize ne oldu ise ,

Hep azar azar oldu .

□□ Aynen denildiği gibi değerli kardeşler, her şey azar azar oluyor. Yani küçükten büyüğe doğru gidiliyor.

Artık delillere dayalı olarak bu anlatılandan sonra Akıllı ve basiretli bir müslümana düşen şey ; bilip de yapmadıklarına üzülmeleri, küçüktür diye aldırış etmediği günahlardan uzak kalması ve Rabbisinden af ve mağfiret dilemesidir.

Dersime son vermeden önce Allah resulü s.a.v'in şu hadisi şeriflerini tekrar etmekte fayda görüyorum :

“ Ey Aişe ! Küçümsenen günahlardan sakın. Çünkü Allah katından onların peşinde olan – yani onları yazıp çizen – bir görevli vardır. “

Darimi : 6 / 2729 – İbni Mace : 10 / 4243 – Ahmed : 6 / 70 - 151

“ ... Ebu Curey, Cabir bin Süleym r.a dan. “ Resulullah s.a.v buyurdular ki : **Sakın ma’ruf olan hiçbir şeyi küçük görme “**

Ebu Davud : 4 / 4084

“ ... Resulullah s.a.v buyurdular ki : **Küçük günahlardan sakının, muhakkak ki küçük günahların durumu bir vadinin tabanına inmiş bir topluluğa benzer. Bu topluluktan birisi bir odun, diğer birisi bir odun getirir. Bu, ekmeklerini pişirecek kadar odun taşımaya devam ederler. Muhakkakki küçük günahların sahibi eğer tutulursa helak olur. “**

Ahmed : 5 / 331 - 22302

“ ... Resulullah s.a.v buyurdular ki : **Sizden her biriniz en küçük günahı sebebiyle dahi cezalandırılacağından korksun.** “

Camiu's Sağır : 3 / 3296

“ ... İbni Abbas r.a'dan. O şöyle der : **Günahta ısrar varken, küçük diye bir şey kalmaz.....** “

Fethu'l Bari : 12 / 183 – Taberi tefsir : 1 / 41

□□ □□□Son söz selefimizin şu güzel sözü olsun :

“ **Günahının küçüklüğüne bakma. Sen, kendisine isyan ettiğın zatın büyüklüğüne bak.** “

